

Jeg vil derpaa vende mig til det ærede Medlem Fru Elna Munch. Jeg havde et Indtryk af, at der var ligesom lidt Højspænding bagved det ærede Medlems Udtalelser; det var ligesom, der var noget, der endelig skulde have Luft, og saa maatte det frem, hvordan det saa end var. Medens det ærede Medlem Hr. Kammersgaard dog kun lod Venstre slaa Følge med det konservative Folkeparti — og det kan være slemt nok, men man skal somme Tider finde sig i et saadant Selskab —, saa lavede Fru Elna Munch et helt Wahlverwandtschaft ud af det, og det er jo noget meget slemt noget. Fru Elna Munch var ogsaa inde paa en Omtale af Pauli Ord. Heldigvis slap vi for en Gennemgang af alle de paagældende Steder; vi har faaet den een Gang, og jeg tror ikke, det er betimeligt, at der bliver sagt mere af den Slags. Det er saamænd tilstrækkeligt baade med „Wahlverwandtschaft“ og „sikken en Redelighed“. Det kan godt slaa til, det er i Stand til at spænde Ben for adskilligt. Naar det ærede Medlem Fru Elna Munch talte om Menighedsraadene — som jeg syntes ikke blot med en lille Smule Kølighed, men ogsaa med en Smule Haan i Stemmen — og henviste Udtalelserne fra Landets Menighedsraad til Makulaturens store Ager, maa jeg gøre opmærksom paa, at ogsaa ved de Valg, vi har haft i Sommer, er adskilligt kommet hen paa Makulaturens store Ager, hvad der maaske kan forklare, at der var saa megen Højspænding bag de Udtalelser, vi nu hørte.

Jeg synes ikke, det er rigtigt, naar det ærede Medlem Fru Munch siger, at ethvert demokratisk Medlem maa være enigt med det ærede Medlem. Det er altid farligt at annektere saadanne almindelige Ting som den sunde Fornuft og demokratisk Tankegang, det maa vi hellere se at dele i Fællesskab, som vi er Venner til. Der er saa vist fra min Side intet som helst af det, som det ærede Medlem Fru Munch gerne vilde skyde os i Skoene, idet hun paastod, at Grundtankegangen hos os var, at vi betragtede Kvindene som ringere Væsener. Jeg har ikke Lyst til at drage mine egne Forhold frem, men jeg skal dog til Beroligelse for det ærede Medlem Fru Elna Munch — hvis det er muligt at berolige det ærede Medlem — give det ærede Medlem et lille beroligende Pulver: Jeg har siden 1878 været virksomt Medlem af Dansk Kvindesamfund; og skønt jeg ikke tillægger min egen Virksomhed alt for stor Betydning, kan jeg dog sige, at den har været medvirkende til, at adskillige Kredse af Dansk Kvindesamfund er blevet dannet i Jylland, og jeg har alle Dage staaet disse Kredse nær.

Sandheden er den ganske jævne og simple, som jeg fremhævede straks, at dette Forslag viser ikke Uenighed om Principerne, men det viser, at Kvinderne kan faa Adgang til den allerstørste Del af Landets Embeder med det samme, hvis vi kan enes om at gennemføre dette Lovforslag, og det viser tillige, hvad det tidligere Forslags Behandling her i Tinget og i Landstinget tilstrækkeligt gav Vidnesbyrd om, at der ikke er en principiel Forskel mellem Flertallene i Rigsdagens to Ting med Hensyn til Spørgsmaalet om Kvinders Adgang til saadanne Embeder, hvortil der kræves Præstevielse. Jeg har ikke stillet mig i principiel Modsætning til det ærede Medlem Fru Elna Munch, men jeg er mindre dogmatisk anlagt end det ærede Medlem i denne Sag; det er egentlig Kærnepunktet. Jeg vil haabe, at naar Sagen nu kommer i Udvalg, vil det lykkes at faa Blikket mere aabent for det, som er det væsentlige i dette Forslag, saa det kan faa en let Gang gennem Rigsdagen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kammersgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Kammersgaard: Det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen synes at mene, at der var en Uoverensstemmelse mellem mine Udtalelser første Gang, jeg havde Ordet, og sidste Gang. Det er aldeles ikke Tilfældet. Jeg hævdede, at Venstre slog Følge med det konservative Folkeparti i denne Sag, hvad jeg beklagede. Det kan Partiet godt gøre og saa dog — og det er det, jeg har en Mistanke om — inderst inde nære et lønligt Ønske om, at det dog maa lykkes at faa et Forslag gennemført, hvorved Kvinder kan faa Adgang til Præstestillinger. Det er det, jeg gerne vilde have lidt Klarhed over, om ikke Venstre eventuelt senere kunde ønske at gaa med til et saadant Forslags Gennemførelse.

Det forekom mig, at det ærede Medlem ligesom vilde gøre Lovforslagets Vedtagelse afhængig af vort Partis Tilslutning dertil. Jeg vil dertil gerne sige, at det afhænger aldeles ikke af Socialdemokratiet og af det radikale Venstre, om Lovforslaget bliver vedtaget i den foreliggende Form eller ej. Regeringspartierne har Flertal i begge Rigsdagens Ting, kan gennemføre praktisk talt, hvad de vil, og de maa da ogsaa bære Ansvaret for Lovforslagets Skæbne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen har Ordet for en kort Bemærkning.